

Lystrup før og nu

Bygaden 1-14 før:

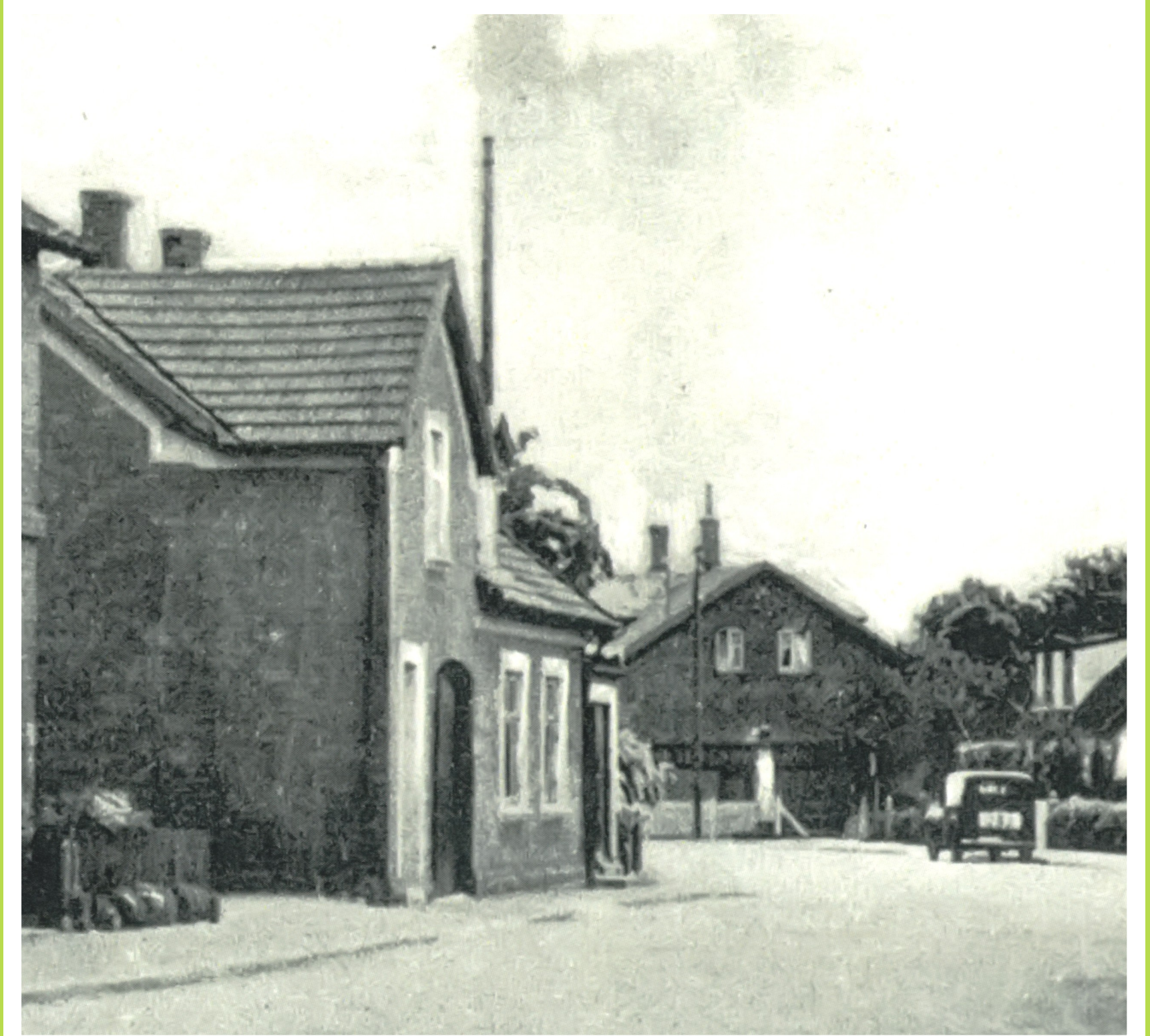
Da Jernbanen kom til Lystrup, fulgte udviklingen af stationsbyen med. Fra 1877 og frem udbyggedes byen med købmand, kro, slagter m.v. Starter man derfor

sin tur igennem Lystrup ved krydset Lystrupvej, Lille Elstedvej og Bygaden, går man ad det, der i fordums tider var en livlig handelsgade.

Bygaden 1. I juli 1907 fik Lystrup Afholdsforening skødet på den grund, hvor de i maj måned samme år ansøgte sognerådet om tilladelse til at drive afholdsrestaurations og herberg. Afholdsforeningen har sandsynligvis opført bygningen, der endnu i dag kaldes "Afholdshotellet." De solgte i 1914 til Søren N. Raunslund. Han drev i mange år pensionat, og hans kone var "massøse" og havde en klinik i huset.

Efter at bygningen i 1950 blev solgt, har den haft skiftende ejere, heriblandt Eigil Lauritzen og Johanne, der drev kantine for Thorsens arbejdere. I 1963 købte Handelsbanken bygningen og byggede om, hvorved bl.a. en stor indgangsdør ud mod vejen blev lukket.

Bygaden 3. Her har boet en Marius Jørgensen, der var kreaturhandler. Hans kone, Karen Jørgensen, havde et brødudsalg. Hun havde en fin forretning med bl.a. kagedåser med en såkaldt "sladrehanke" af glas.

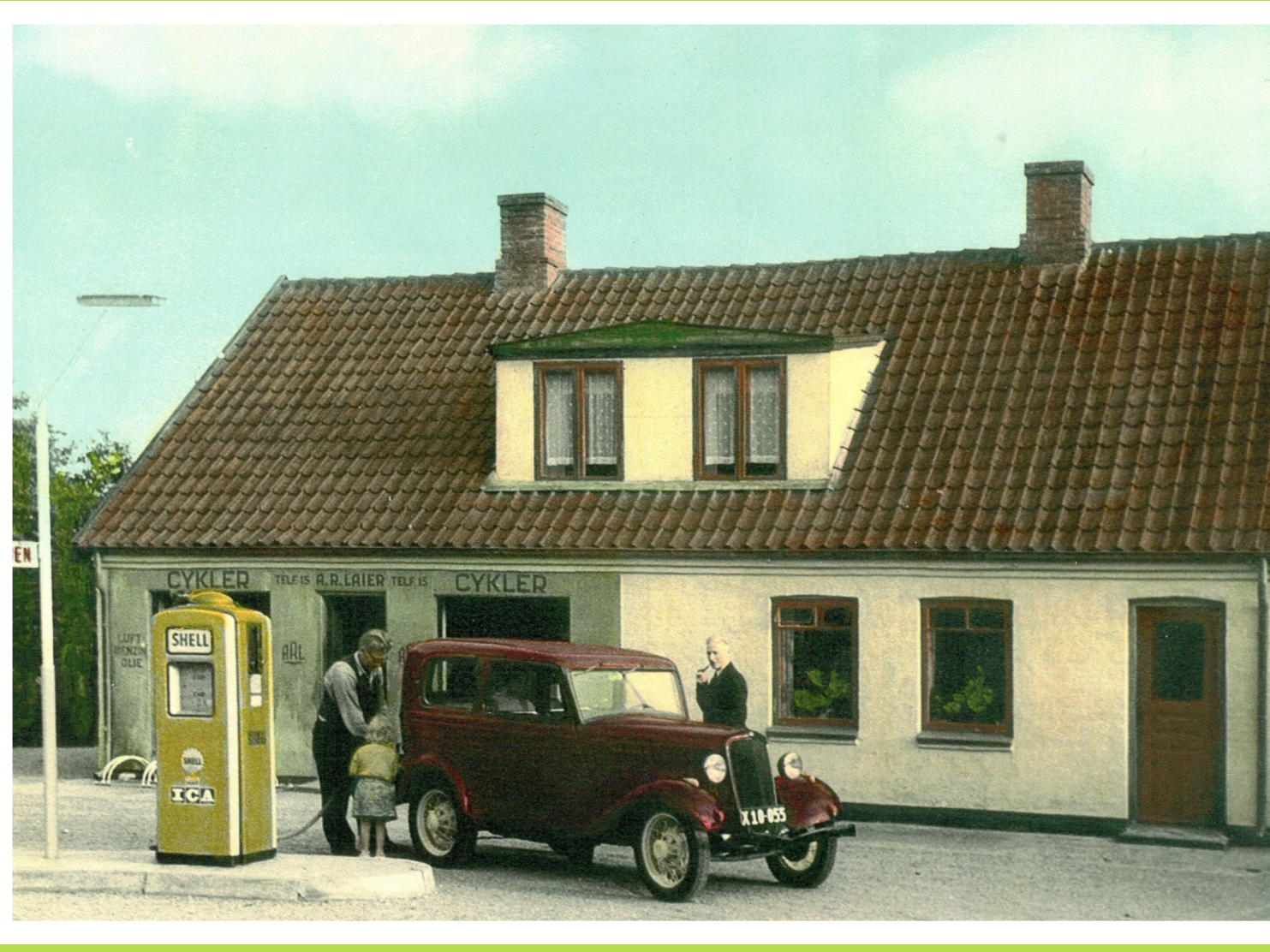

Bygaden 5: Her boede Peter Johannes Frederik Rasmussen, der var smedemester i Lystrup fra 1923 til han døde i 1971. Smeden boede privat her på Bygaden 5, og bag huset lå værelser til lærlingene. I 1923 var smedjen en typisk landsbysmedje baseret på skoning af heste og reparation af landbrugsmaskiner. Peter J. F. Rasmussen gik i gang med at udvide smedjen og avisudklippene fortæller historien om en driftig håndværker.

Bygaden 10. Malermester Ejnar Demstrup indrettede i slutningen af 1940'erne en slik- og isbutik i huset. Det var "fru Demmer" og datteren Inger, der passede butikken. I 1950'erne opførtes en lille sort kiosk ved siden af huset.

Ejnar Demstrup døde i 1965, og Anna Marie Demstrup førte kiosken videre sammen med Inger til sin død i 1972. Kort efter ophørte kiosken, og Inger flyttede til Elstedhøj.

Guldager indrettede i 1932 barbersalon på Bygaden 11. I 1937 overtog Niels Bech Sørensen forretningen, og han havde frisørsalonen frem til januar 1973.

Jens Sørensen fortalte, at han netop fyldt 7 år og på vej i skole i 1939 for første gang skulle klippes hos en rigtig frisør. Han medbragte 1 krone for at blive klippet og fik 10 ører tilbage – nøjagtig det en hindbærnsnitte kostede i Møllers brødudsalg

Når mændene op til højtiderne sad i kø hos barberen, gik de ned på kroen og styrede selv at sende kunderne over til frisør Sørensen

I 1930 startede cykelhandler Richard Lajer på Bygaden 12, han købte værkstedet af mekaniker Chr. Pedersen, oprindeligt var huset et udhus til Demstrups hus. I 1934 begyndte han også at handle med benzin. Agnes og Richard Lajer solgte og reparerede både cykler og senere knallerter, og han kørte rundt med gas og skiftede akkumulatore. Det fortælles at man fik en flødekaramele, når man købte benzin hos Lajers – og man kunne få trukket tænder ud. Det lille billede stammer fra Lajers lukning af forretningen den 28. juni 1973.

Fra 1917 bestyrede Kathinka centralen på Bygaden 14. "Thinka" var kendt af alle, der talte i telefon, for sin elskværdighed og sit gode humør. Centralen blev nedlagt, da den var blevet for lille til abonnenttallet. Avisen skriver, at "Thinka" gerne ville nå at fejre 50 års jubilæum, men hun ønskede ikke at skifte lejlighed, og hun fratrådte d. 1. april 1964, da hendes svigerdatter Inge Buch Jacobsen overtog hvervet. Thinka holdt øje med sine abonnenter. Et opkald til lægen blev f.eks. viderestillet til barberen, hvis hun havde set lægen gå derind.

